

SDP
SOCIJALDEMOKRATSKA PARTIJA CRNE GORE

CRNA GORA

SKUPŠTINA CRNE GORE
PREDSJEDNIK SKUPŠTINE
g-din Ivan Brajović

Podgorica, 20.12.2019. godine

Na osnovu člana 148. Poslovnika Skupštine Crne Gore, podnosim amandmane na PREDLOG ZAKONA
O RADU

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	20.12.	20	19	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	19-1	19-3	13	
VEZA:				
EPA:	881	XXVI		
SKRAĆENICA:				PRILOG:

POSLANICA

dr Draginja Vuksanović Stanković

AMANDMAN 1

U članu 95 st. 3 mijenja se i glasi:

"(3) Obračunska vrijednost koeficijenta i koeficijent složenosti poslova utvrđuju se kolektivnim ugovorom, odnosno opštim aktom poslodavca u slučaju da nema kolektivnog ugovora kod poslodavca, ako posebnim zakonom nije drugačije propisano".

St. 4 i 5 se brišu.

OBRAZLOŽENJE

Predstavnici reprezentativnih udruženja zaposlenih i poslodavaca su nakon višemjesečnog usaglašavanja dostavili Ministarstvu rada i socijalnog staranja prijedlog da se izvrše izmjenjene u članu 95 prijedloga Zakona o radu. Imajući u vidu da se radi o rješenju koje je rezultat kompromisa socijalnih partnera, a da predviđa novine koje se odnose na utvrđivanje zarada u realnom sektoru, te da zaposlene u javnom sektoru postupak utvrđivanja zarada uređuje Zakon o zaradama u javnom sektoru, Ministarstvo rada i socijalnog staranja je dostavilo predmetni amandman.

Norme koje su sadržane st. 4, i 5 Prijedloga ograničavaju pravo poslodavcu da svojim aktom uređuje pitanje zarada i to samo zbog činjenice da kod sebe ima reprezentativni sindikat, što bi predstavljalo nepremostiv problem za poslodavca, a u krajnjem ne ide u korist zaposlenog. Ne treba zanemariti činjenicu da iako postoji reprezentativni sindikat kod poslodavca to ne znači da je taj sindikat spreman da pregovara sa poslodavcem oko bilo kojeg pitanja u vezi zarada. To mu daje poziciju da blokira uređenje zarada, bilo da se radi o problemima u poslovanju, bilo da se radi o povećanju zarada, uvođenja bonusa i sl. Takođe, ukoliko se započnu pregovori za kolektivni ugovor kod poslodavca, ovakva norma omogućava reprezentativnom sindikatu da odbije sve prijedloge poslodavca, čime se može dovesti u pitanje održivost poslovanja, jer praktično blokira poslodavca da upravlja poslovanjem i onemogućuje ga da svojim aktom uredi nivo zarada.

Iz primjera zakonodavstava iz okruženja (a koji su najbliži nama po nekim sociološkim i društveno ekonomskim karakteristikama i uređenjima) primijetićemo da je zarada „povjerena“ poslodavcu - da je uredi svojim aktima, smatrajući sasvim dovoljnim uspostavljenje principa jednakosti zarade za isti rad ili rad iste vrijednosti, odnosno da osnovna zarada ne može biti utvrđena u manjem iznosu od osnovne zarade zaposlenog koji radi na istim poslovima u prostorijama poslodavca.

Dugoročno gledano, navedena norma nije dobra ni za zaposlene, kako one koji nisu, tako ni za one koji su članovi sindikata. Postoji bojazan da će imati negativnog uticaja na slobodu sindikalnog organizovanja, i može se kao bumerang vratiti reprezentativnom sindikatu, ili pak otežati, ako ne i spriječiti sindikalno organizovanje kod poslodavca gdje nema organizovanog sindikata.

Posebno je bitno naglasiti da ovako postavljena norma zadire u ustavnu slobodu obavljanja privrednih djelatnosti i može narušiti konkurentnost kompanije, i to samo zbog činjenice da kod sebe ima reprezentativni sindikat.

Predloženim amandmanom se pojednostavljuje postupak utvrđivanje obračunske vrijednosti koeficijenta, tj. predlaže se da se ona utvrđuje istim aktom kojim se utvrđuju i koeficijenti.